

ikke finder det påseende længere at benaade Rogen med Sligt. Men jeg maa derhos tilslade mig at mene, at fra det Dieblif af, da det bitterligen er gjort til Gjenstand for Underhandlinger med Udlandet, altsaa i det Mindste fra den Tid af, hvortil den høitærede Minister alluderede, og for Documentet af 17de Marts 1850, — fra den Tid af maa det ansees for indlysende, at, hvad der fordres af Udlandet, hvad der paa visse Betingelser, for at faae Raad, tilbydes fra Danmark, at det virkelig bliver noget Politisk, at det bliver Noget, som fra det Dieblif af ikke længere saaledes som hidtil, Kongen vil kunne forunde eller afflaae, Alt efter som han finder for godt; at det truer med at blive Noget, som enhver af Hans Majestæts eventuelle Efterfølgere vil finde sig bundet til, naar man saaledes i Kraft af de europæiske Ansværelser paalægger eller paanøder ham det. Paa en lignende Maade forholder det sig naturligtvis med Universitetet, hvorved jeg dog maaskee endnu tør tilføie den lille Bemærkning, at, naar ogsaa den høitærede Minister har meent, at det vilde været tyrannisk at henvise Slesvigerne til et eneste Universitet, at det saa dog vistnok maa erkendes at ville have gjort et velgjørende Indtryk i Henseende til den Plan, som foreligger, dersom det lige saavel havde været udtalt i dette saa betydelige Aftestykke, at Kjøbenhavns Universitet var Noget, som Slesvig havde tilfælles med Kongeriget (Hør!), som det paa den anden Side er udtalt, at Kiøls Universitet er Noget, der skal have tilfælles med Holsteen, og dersom Conseqventsen deraf var bleven, — hvad der maaskee ogsaa vilde have gjort et velgjørende Indtryk — at der vilde være kommet et Par Ord om en egen collegial Forbindelse mellem det egentlige danske Statsraad og — ikke Ministrene i Holsten og Slesvig, men — Ministeren for Slesvig

alene, som angik f. Ex. disse Universitetsforhold (Hør!). Det forekommer mig, at det vilde have havt en velgjørende Virkning, om dette havde været fremskillet ved Siden af, hvad der saa skarpt er tilføiedegivet om, at det holsteenske Kiølske Universitet visseligen ikke skal tabe Noget af sin Indflydelse paa Slesvig. Naar endeligen den høitærede Minister med Hensyn til Ordenen, hvori Underskrifterne findes under dette mærkelige Actstykke, har bemærket, at det har sin Grund i de tidligere Regler for det Geheime-Statsraads Indretning, at de tvende Ministre for Holsteen og for Slesvig skrive først under og staae i Spidsen, saa er det Noget, jeg længe har formodet, og ikke skal gjøre den mindste Indvending imod. Men eet Spørgsmaal turde jeg dog maaskee ved denne Leilighed opstille, og det skal være det, om den høitærede Minister er saa ugunstigt stemt imod kongelige Magtsprog, at han endog saa vilde finde det betænkeligt, hvis Hans Majestæt Kongen havde tilladt sig et Magtsprog i Henseende til Rangsfølgen i sit Geheime-Statsraad, om han f. Ex. ved denne Leilighed havde sagt: I mit Geheime-Statsraad bliver der imidlertid at indføre den Forandring, at de Ministre, der repræsenterer den Deel af Monarchiet, der blev mig tro, den Deel, som har baaret Godt og Ondt tilligemed mig nu igjennem 4 Aar, den Deel, som med sit Blod har beseglet, at de kjendte mig for deres rette Konge og Herre, at disse Ministre altsaa erholde det Fortrin, at deres Præsident, at den første Minister blandt dem, han er først i Ordenen, han skal underskrive først af Alle, idet Ancienniteten her bliver at regne ikft saameget efter Geheimeraadets-Bestallingens Datum, som efter den Dag, fra hvilken de respective Landsdele igjen ere vendte tilbage til Lydighed mod mig, næst efter den Deel, der slet ikke er affaldet fra denne Lydighed.